

RAAD VAN STATE, AFDELING ADMINISTRATIE.

A R R E S T

**nr. 111.202 van 9 oktober 2002
in de zaak A. 115.342/XIV-8008.**

In zake : XXX,
 die woonplaats kiest bij
 Advocaat F. LANDUYT,
 kantoor houdende te 8730 BEERNEM,
 Bloemendalestraat 147

tegen :

1. de Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen,
2. de Belgische Staat, vertegenwoordigd door de Minister van Binnenlandse Zaken.

DE Wnd. VOORZITTER VAN DE XIVe KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat XXX, geboren op 6 mei 1964 en van Algerijnse nationaliteit, op 7 januari 2002 heeft ingediend om de vernietiging te vorderen van de beslissing van de Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 10 december 2001 tot bevestiging van de beslissing van de gemachtigde van de Minister van Binnenlandse Zaken van 5 november 2001 tot weigering van verblijf, met bevel om het grondgebied van het Rijk te verlaten, aan de verzoekende partij ter kennis gebracht op 10 december 2001;

Gezien het verzoekschrift dat de verzoekende partij op dezelfde dag heeft ingediend om de schorsing van de tenuitvoerlegging te vorderen van dezelfde beslissing;

Gelet op de beschikking van 6 februari 2002 waarbij aan de verzoekende partij het voordeel van de kosteloze rechtspleging wordt verleend;

Gelet op de artikelen 4 en 26 van het koninklijk besluit van 9 juli 2000 houdende bijzondere procedureregeling inzake geschillen over beslissingen betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen;

Gezien de nota van de tweede verwerende partij;

Gezien het verslag opgemaakt door Eerste Auditeur-afdelingshoofd H. VERHULST, op grond van artikel 26 van voormeld koninklijk besluit;

Gelet op de kennisgeving van dat verslag aan de partijen;

Gelet op de beschikking van 5 juli 2002 waarbij de terechtzitting bepaald wordt op woensdag 11 september 2002 om 10.00 uur;

Gehoord het verslag van Staatsraad D. MOONS;

Gehoord de opmerkingen van Advocaat P. MEULEMANS die, loco Advocaat F. LANDUYT verschijnt voor de verzoekende partij, van Adjunct-adviseur E. VISSERS, die verschijnt voor de eerste verwerende partij en van Advocaat J. HENDRIX die, loco Advocaat E. MATTERNE verschijnt voor de tweede verwerende partij;

Gehoord het eensluidend advies van Eerste Auditeur-afdelingshoofd H. VERHULST;

Gelet op titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973;

1. Overwegende dat de voornaamste gegevens van de zaak als volgt kunnen worden samengevat :

1.1. De verzoekende partij komt België binnen op 28 oktober 2001 en verklaart zich vluchteling op 29 oktober 2001.

1.2. Op 5 november 2001 neemt de gemachtigde van de Minister van Binnenlandse Zaken een beslissing tot weigering van verblijf, met bevel om het grondgebied van het Rijk te verlaten.

1.3. Op 10 december 2001 bevestigt de Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen deze beslissing. De bevestigende beslissing van de Commissaris-generaal is als volgt gemotiveerd :

“(…)

Op basis van de elementen uit uw dossier, bevestig ik de beslissing van de gemachtigde van de Minister van Binnenlandse zaken waarbij u het verblijf op het grondgebied werd geweigerd. Steunend op artikel 52 van de vreemdelingenwet meen ik dat uw asielaanvraag bedrieglijk is. De motieven waarop ik mijn beslissing baseer, vindt u op de volgende pagina's.

Ik meen bovendien dat u in de huidige omstandigheden mag worden teruggeleid naar de grens van het land dat u ontvlicht bent, en waar volgens uw verklaring, uw leven, uw fysieke integriteit of uw vrijheid in gevaar zou verkeren.

(…)

Mijn beslissing is gebaseerd op de volgende motieven:

U verklaart de Algerijnse nationaliteit te bezitten en afkomstig te zijn uit de douar Ouled Tayeb van Ramka (Wilayat Relizane). Op 10 augustus 2000 zou er in de douar Ouled Tayeb een bloedbad hebben plaatsgevonden. Terroristen zouden burgers gedood hebben waaronder uw ouders. Op 17 augustus 2000 zou u samen met een aantal inwoners van Ouled Tayeb naar Ramka verhuisd zijn. Sinds september 2000 zou u voor de gemeente Ramka werken als onderhoudsman. Op 20 september 2001 zou u in de buurt van het waterreservoir iets verdachts opgemerkt hebben. U zou dit onmiddellijk gemeld hebben aan de burgemeester van Ramka, met name Hattadj Ben Youssef. Tezamen zou u naar de "gendarme" gegaan zijn. Aan de hand van uw informatie zou een bom door het leger onschadelijk gemaakt zijn. Dezelfde dag zou u nog

i.v.m. de bom ondervraagd zijn. U zou drie dagen opgesloten zijn in een cel en ondervraagd zijn door een kapitein van het leger. Daarna zou u vrijgelaten zijn zonder enige gerechtelijke vervolging. U zou echter niet meer als onderhoudsman hebben mogen verder werken. De tweede dag na uw vrijlating zou u in een café benaderd zijn door de ex-terrorist, S. B.. Hij zou u gewaarschuwd hebben voor een wraakactie van de "G.I.A." (de Islamitische gewapende groepen). De "G.I.A." zou het u kwalijk nemen dat u de bomontploffing verijdeld zou hebben. U zou niemand op de hoogte gebracht hebben van deze indirecte bedreiging. Op 27 september 2001 zou u naar Oran gegaan zijn. Op 25 oktober 2001 zou u de boot genomen hebben richting Spanje. Op 28 oktober 2001 zou u in Brussel aangekomen zijn waarop u de volgende dag uw asielaanvraag heeft ingediend. U bent in het bezit van uw identiteitskaart, een afkeuringsattest voor militaire dienst en een "ONVTAD"-kaart (kaart voor familieleden van slachtoffers van terrorisme).

Er dient te worden opgemerkt dat u in de loop van uw asielprocedure een manifest tegenstrijdige verklaring heeft afgelegd, waardoor de oprechtheid van uw asielaanvraag ernstig in twijfel kan worden getrokken. Zo heeft u op de Dienst Vreemdelingenzaken met geen woord gerept over uw ontmoeting met de ex-terrorist, S. B. en over de bedreiging van de terroristen van de "G.I.A.". U verklaarde dat de bom mogelijk voor u, de burgemeester of een controleur bestemd was. U was bang van een militair en vermoedde dat het leger en rijkswacht verantwoordelijk waren voor de bom. U besloot te vluchten (DVZ pagina 13). Terwijl u op de zetel van het Commissariaat-generaal verklaart te zijn gevlucht omwille van uw gesprek met een ex-terrorist die u waarschuwde voor een wraakactie van "G.I.A." (CGVS pagina 18 en 20). Deze toevoeging in dringend beroep is onbegrijpelijk aangezien het uw vluchtaanleiding fundamenteel wijzigt. Bovenstaande vaststelling ondermijnt de geloofwaardigheid van uw relaas.

De door u voorgelegde documenten (identiteitskaart, afkeuringsattest voor militaire dienst en "ONVTAD"-kaart) ter ondersteuning van uw asielaanvraag zijn niet van die aard om bovenstaande appreciatie te wijzigen. Zij tonen weliswaar uw identiteit aan maar voegen geen extra elementen aan uw asielrelaas toe.

(...).".

2.1. Overwegende dat de tweede verwerende partij aanvoert dat er meer dan dertig dagen verstreken zijn tussen de bestreden beslissing en de inleiding van de vordering; dat de exceptie van onontvankelijkheid ratione temporis wordt verworpen, aangezien de bestreden beslissing ter kennis werd gebracht op 10 december 2001 en het aangetekend verzoekschrift tot nietigverklaring op 7 januari 2002 werd ingediend, wat tijdig is, gelet op artikel 20 van het koninklijk besluit van 9 juli 2000 houdende bijzondere procedureregeling inzake geschillen betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen;

2.2. Overwegende dat de tweede verwerende partij in haar nota een exceptie van onontvankelijkheid opwerpt omdat het verzoekschrift geen voldoende uiteenzetting van de feiten bevat die het moeilijk te herstellen ernstig nadeel aantonen;

Overwegende dat het niet vereist is hierover uitspraak te doen gezien artikel 26 van het koninklijk besluit van 9 juli 2000 houdende bijzondere procedureregeling inzake geschillen over beslissingen betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, wordt toegepast en de zaak ten gronde wordt behandeld; dat de vordering tot schorsing, als accessorium van de nietigverklaring, derhalve samen met het beroep tot nietigverklaring wordt beslecht;

3. Overwegende dat de verzoekende partij een enig middel aanvoert dat als volgt luidt:

“Schending van de artikelen 2 en 3 van de Wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen (B.S., 12 september 1991) en schending van het redelijkheidsbeginsel, het zorgvuldigheidsbeginsel, schending van het Internationaal Verdrag betreffende de status van Vluchtelingen, ondertekend te Genève op 28 juli 1951 en goedgekeurd bij Wet van 26 juni 1953 en schending van de artikelen 48, 49 en 52 van de Vreemdelingenwet van 15 december 1980.

Verzoeker wordt geconfronteerd met een beslissing van het Commissariaat-Generaal voor de Vluchtelingen en (de) Staatlozen dd. 20.12.2001 waarbij werd geoordeeld tot bevestiging van de verblijfsweigering van de beslissing van de Minister van Binnenlandse Zaken dd. 27.11.2001.

In de motivering stelt de Heer Commissaris-Generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen dat er tussen door mijn verzoeker afgelegde interviews voor de Dienst Vreemdelingenzaken en het Commissariaat-Generaal te veel tegenstrijdigheden zitten.

Het Commissariaat-Generaal merkt op dat er in de loop van uw (zijn) asielprocedure een (sic) manifest tegenstrijdige verklaring heeft (werd) afgelegd, waardoor zij (het) aan de oprechtheid van zijn asielaanvraag twijfelen (twijfelt). Mijn verzoeker zou op de Dienst Vreemdelingenzaken met geen woord gerept hebben over zijn ontmoeting met de ex-terrorist, S. B. en over de bedreiging van (door) de terroristen van de "G.I.A.". Mijn verzoeker verklaarde dat de bom mogelijk voor hem, de burgemeester of een controleur bestemd was. Mijn verzoeker heeft toen gepreciseerd dat hij niet wist wie de bom geplant (geplaatst) had (DVZ p. 13). Mijn verzoeker heeft ook in het interview voor het (het) Commissariaat-generaal verklaard dat hij niet wist wie de bom geplant (geplaatst) had, maar dat hij nadien is gevlucht omwille van zijn gesprek met een ex-terrorist die hem waarschuwde voor een wraakactie van "G.I.A." (CGVS p. 18 en 20). Dit is geen toevoeging, (aan)gezien hij in het dringend beroep en in het interview dit vermeldt en dit in het eerste interview niet werd genoteerd maar wel degelijk verklaard.

In haar (zijn) beslissing dd. 10.12.2001 heeft de Commissaris-Generaal voor de Vluchtelingen en (de) Staatlozen in zijn motivering deze feiten niet besproken, noch eventueel weerlegd. Daardoor is in deze beslissing niet voldaan aan de artikelen 2 en 3 van de Wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen (B.S., 12 september 1991).

Het feit dat met bepaalde elementen, aangebracht door verzoeker in de motivering, geen rekening werd gehouden en dat in de motivatie staat dat er geen nieuwe elementen worden aangebracht, terwijl deze er duidelijk zijn, maakt een schending uit van de boven vermelde wetsartikelen.

R. v. St. nr. 44.801, 3 november 1993, T. Vreemd., 1994, 95; T. Vreemd., 1994, 56; Rev. Dr. Etr., 1994, 29;

Dat bovendien art. 6 van het Europees Verdrag van de Rechten van de Mens geschonden is, nu mijn verzoeker zich door een fout van de beslissingnemende overheid zijn verweer niet heeft kunnen voeren, waardoor zijn rechten van verdediging zijn geschonden.”;

Overwegende dat verzoeker niet aantoonde hoe en waarom de artikelen 48 en 49 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (Vreemdelingenwet) werden geschonden; dat hetzelfde geldt voor de beweerdde schending van het redelijkheidsbeginsel en het zorgvuldigheidsbeginsel, zodat dit onderdeel van het enig middel niet ontvankelijk is;

Overwegende dat verzoeker niet aantoonde dat de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen werden geschonden, temeer daar hij de bestreden beslissing aan een inhoudelijke kritiek onderwerpt;

Overwegende dat de asielaanvraag van verzoeker in hoofdzaak steunt op asielmotieven die door de Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen als bedrieglijk werden gekwalificeerd, zodat een bevestigende beslissing van weigering van verblijf werd genomen; dat een zeer ernstige tegenstrijdigheid werd vastgesteld tussen verzoekers verklaringen op de Dienst Vreemdelingenzaken en op het Commissariaat-

generaal, daar hij op de Dienst Vreemdelingenzaken met geen woord heeft gerept over zijn ontmoeting met de ex-terrorist, S. B. en evenmin over de bedreigingen door de terroristen van de "G.I.A.", terwijl dit nochtans essentieel is voor het asielrelaas van verzoeker; dat verzoeker deze tegenstrijdigheid toeschrijft aan de omstandigheid dat hij op de Dienst Vreemdelingenzaken wel over zijn ontmoeting met de ex-terrorist, S. B. en de bedreigingen van de terroristen van de "G.I.A." heeft verteld, maar dat dit op de Dienst Vreemdelingenzaken niet werd genoteerd; dat echter uit het administratief dossier blijkt dat verzoeker noch bij de ondertekening van het verhoorverslag op de Dienst Vreemdelingenzaken noch in een later stadium van de procedure desbetreffend enige opmerking heeft gemaakt;

Overwegende dat verzoeker de door de Commissaris-generaal vastgestelde tegenstrijdigheden niet met concrete gegevens weerlegt; dat verzoeker bijgevolg geen concreet en tastbaar element aanvoert dat zou kunnen wijzen op het bestaan van een gegronde vrees voor systematische en persoonlijke vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie; dat om deze motieven alleen reeds de in het enig middel geviseerde bepalingen niet werden geschonden; dat de bestreden beslissing gedragen wordt door omstandige overwegingen die niet worden weerlegd door verzoeker; dat deze overwegingen terzake dienend, deugdelijk en afdoende zijn, zodat de Commissaris-generaal in redelijkheid kon beslissen tot de bedrieglijkheid van de asielaanvraag, in wezen omdat verzoeker geen kandidaat politiek vluchteling is en dit duidelijk blijkt uit zijn verklaringen die hij heeft afgelegd in de loop van de asielprocedure;

Overwegende dat artikel 6 van het EVRM niet toepasselijk is op de bestreden beslissing, gelet op het arrest van 5 oktober 2000 van het Europees Hof voor de rechten van de mens inzake MAAOUIA/Frankrijk;

Overwegende dat het enig middel ongegrond is;

4. Overwegende dat de verzoekende partij geen gegrond middel tot nietigverklaring heeft aangevoerd; dat er derhalve grond is om toepassing te maken van artikel 26 van het koninklijk besluit van 9 juli 2000 houdende bijzondere procedureregeling inzake geschillen over beslissingen betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen; dat de vordering tot schorsing, als accessorium van de nietigverklaring, derhalve samen met het beroep tot nietigverklaring wordt verworpen,

B E S L U I T :

Artikel 1.

De vordering tot schorsing en het beroep tot nietigverklaring worden
verworpen.

Artikel 2.

De kosten van het beroep, bepaald op 175 euro, komen ten laste van de
verzoekende partij.

Aldus te Brussel, na beraad, uitgesproken in openbare terechtzitting, op
negen oktober tweeduizend en twee, door :

de H.	D. MOONS,	wnd. kamervoorzitter,
		staatsraad,
Mevr.	M. VAN LIMBERGEN,	griffier.

De griffier,

De voorzitter,

M. VAN LIMBERGEN.

D. MOONS.